

TALLINNA POLÜTEHNİK

TIPI PARTEIKOMITEE, REKTORAADI, KOMSOMOLIKOMITEE JA AMETIÜHINGUKOMITEE HÄÄLEKANDJA

Nr. 16 (1096)

Reede, 13. mai 1983

XXXV aastakäik

ÕIGUSED JA KOHUSTUSED

ates 1980. aasta 1. septemb-
ri kehtib uus «Kõrg- ja kesk-
eriõppeasutuse lõpetanud noor-
spetsialistide vabariikidevahelise,
ametkondadevahelise ja
personaalse jaotamise määrus-
tik». Selles määrustikus on antud
ka noorspetsialisti mõiste:
need on kõrg- ja keskeriõppe-
asutuse lõpetanud spetsialistid
kolme esimese tööaasta vältel,
ja keda on tööle suunanud per-
sonaalse jaotamise komisjon.

Oppeajal ettevõtte stipendiu-
mi saanud noorspetsialistid suu-
natakse tööle samasse ettevõt-
tesse. Ainult ettevõtte nõusole-
kul võidakse neid suunata töö-
le mujale.

Naisspetsialistidele, kes on ras-
sedad või kellel on alla ühe aast-
ta vanuseid lapsi, võimaldatakse
töökoht pärast õppeasutuse
lõpetamist perekonna, s. o. me-
he või vanemate alalises eluko-
has. Abikaasadele, kes üheaeg-
selt lõpetavad kõrg- või kesk-
eriõppeasutuse, antakse töökoht
ühes linnas või rajoonis asuva-
tes ettevõtetes. Kui üks abikaas-
adest lõpetab õppeasutuse va-
rem, antakse talle töö üldistel
alustel, arvestades tema abi-
kaasa töösuunamisega tulevi-
kus samasse linnas või rajooni.
Hiljem lõpetanu suunatakse
kohta, kuhu suunati abikaasagi.

Noorspetsialisti töölepingu
sõlmimise aluseks on tema töö-
lesuunamise tõend. Enne tööle-
suunamise tõendi või iseseisvalt
töö otsimise võimaldamise tõen-
di väljaandmist ei saa õppeasu-
tuse lõpetanud stipendiumi ära
võtta ega teda õppeasutusest
välja arvata.

Noorspetsialistid on kohusta-
tud pärast õppeasutuse lõpeta-
mist töötama vähemalt kolm
aastat suunamiskohas, välja ar-
vatud spetsialistid, kelle suhtes
on kehtestatud teised töötamise
tähtajad. Kohustusliku töötami-
se tähtaja sisse arvatakse ka
NSV Liidu relvajõududes viibi-
mise, stažeerimise ja kuni ühe
aasta (või poolteise aasta) va-
nuse lapse hooldamiseks antud
puhkuse aeg.

Administratsioon ei saa noor-
spetsialisti töölt vallandada il-
ma ministri või keskasu-
tuse loata, kellele ettevõtte al-
lub. Ilma loata saab vallandada
järgmistel juhtudel: kui noor-
spetsialist asub partei-, nõuko-
gude, ametiühingu- või komso-
molitööle sellele kohale valimise
korras; abikaasa üleviimisel tei-
sele ametikohale või tööle teise
paikkonda; kui noorspetsialist
asub elama oma I või II grupi
invaliidist vanemate juurde ja
kui ei ole teisi töövõimelisi pe-
rekonnaliikmeid; noorspetsialis-
ti töövõime kaotamise korral I
või II grupi invaliidisuse tõttu.
Nendel põhjustel töölt vallanda-
misest peab ettevõtte juhtija 10
päeva jooksul teatama ministee-
riumile, kes spetsialisti tööle
suunas.

Lunendatut ajalehest
«Rahva Hääl»

• KESKMINE HINNE •

Märtsikuu «Pravdas» avaldati selle pealkirja all ühe
Moskva kooli direktori artikkel rubriigis «Kool. Hinde
prestiiž». Avaldame selle artikli lühendatult koos «Pravda»
toimetusepoolse eessõnaga.

Kui palju rõõmsaid lootusi sidusid pedagoogid «keskmise
hinne» arvestamisega kõrgkooli sissesäämisel: nüüd lõpuks
tõuseb kooli hinnete kaal, loodridki hakkavad tööle, vähe-
neb juhuslikkus kõrgkooli pääsemisel. Aga tegelikult?

Nüüd, mil eksperimendil on
mitmete aastate kogemused, võib
analüüsida esimesi tulemusi.
Alustame vanast tõest: mitte
igauks, vahel isegi mitte ande-
kas õpilane pole võimeline
omandama kooliprogrammi kõi-
ki aineid hinnete «hea» ja
«väga hea». Kuid püüdes saada
head küpsustunnistust, raiska-
vad lõpetajad suurema osa oma
ajast neile ainetele, mis rohkem
peavalu valmistavad. See tähen-
dab juba tõelist koormatust.

Tundub, et keskmise palli sis-
setoomisel arvestati mitte hu-
manitaare, vaid rohkem tehnokraate,
kel oleks rohelisem tee
mõnesse insenerikallakuga presi-
tiikasse kõrgkooli pääsemi-
seks. Usuti, et nii on võimalik
ka hoogustada ühiskondlike
distipliinide õppimist, tõsta õp-
puri'e ühiskondlik-poliitilist ta-
set. Kuid siin esineb ju varjatud
kujul formalismioht: humani-
taarteadused, mis suunatud mit-
te ainult mõistusele, vaid ka süd-
damele, nõuavad palju hoolika-
mat suhtumist. Ja tegelikkuses
selguski, et õpilaski püüdi saada
paremat hinnet hakkas välja
tõrjuma teadmiste endi väär-
tust.

Ammu on täheldatud, et mis
formaalselt omandatud, see ka
kerge ununema. Õpilased lahen-

davad õppekoormatuse probleemid
omamoodi. Mobiliseerides
oma võimed lühikeseks ajaks
mõne «mittevajaliku», «teise-
järgulise» ainega tegelemiseks,
kustutavad nad kohe pärast
soovitud hinne saamist enda
jaoks mitteolulise informatsiooni
mälust.

Eelkõige eksamid peaksid
selgitama isiksuse küpsuse, val-
miduse omandada kõrgharidus.
Muide, pole saladus, et paljudes
tehnilistes kõrgkoolides lepatakse
rahulikult sellega, kui abitu-
rient soperdab kirjandis vaid
ühe «universaalse soga» kokku.

Kas poleks parem viia tehni-
ka kõrgkoolides läbi kompleks-
ne humanitaarne eksam? Oleks
etteütlus, vestlus kirjandusõpet-
lase, ajaloolasega. Need vestlu-
sed aitaksid selgitada sisseastuja
individuaalsust, tema mõtlemise
originaalsust, maailmavaadet.
Praegu on sellised vestlused
võrd eelastmeteks loominguiliste
erialade sisseastumisel.

Arvestades demograafilist olu-
korda, mis viib alla kõrgkooli-
de konkursi, aga ka seda, et
70 protsenti koolide lõpetaja-
test valib selle eriala, mis ta on
omandanud juba koolis ja õppe-
tootmiskombinaatides, saavad
kõrgkoolid võimaluse valida tu-

levasi tudengeid palju põhjali-
kumalt ja täpsemalt.

Kellelegi pole saladus, et
kõrghariduse prestiiž hakkab
langema. Instituudid peavad
loobuma suhtumisest abiturien-
tidest kui tarkpeadesse, kes on
võimelised vastama eksaminaa-
torite salakavalatele küsimuste-
le. Tuleb võtta liitlaseks kool ja
külg külje kõrval õpetajatega,
kes tunnevad oma kasvandikke,
kannatlikult kasvatada tulevasi
tudengeid.

Niisiis, mis on keskmise hinne
tõega?

Ei pea olema just suureks har-
idusspetsialistiks, et näha, kui-
das paadunud kolmepoistest
kasvavad vahel hiilgavad tead-
lased ja mõnedest viiemeestest
saavad treenitud andetused.

Õige on öelda, et parema
«keskmise hinne» saab õpilane
vaimujõudude oskusliku jaota-
mise eest. Kuid on ka kaasasün-
dinud kalduvused ja puudused.
«Keskmine hinne» on praegu
väga ebatäpne orientiir. See loob
täiskasvanutele küll mugavused,
lubab kõrvalda hiilida suurest ja
vastutusrikkast tööst; kuid õpi-
last sunnib see silmakirjatse-
ma, asendades sisulise töö tead-
miste saavutamiseks jahiga hin-
netele.

TIPI KAMMERKOOR andis kont-
serdid Rakveres, Türi ja Tallinnas
Projekteerijate Majas.

21. aprillil oli NLKP PARIMA AI-
NETUNDJA konkurs. Konkursist
võttis osa 18 üliõpilast kõigist tead-
uskondadest. Poolteist tundi ja 15
küsimust. Parimad olid:
1. Tarmo Ahven (KA-21) 47,3 punkti
75-st — turismiteaduskond.

2. Olga Gulvan (LI-27) 45,8 punkti; —
20 rubla.
3. Riita Peegel (TI-21) 43,3 punkti; —
15 rubla.

MARKSISMI-LENINISMI ÜLI-
KOOLIS oli 11. mail I kursusel kur-
susetööde, II kursusel lõputööde
kaitsmine.

ÜET TOIDUVALMISTAMISE
KURSUSE PRAKTILISED ÕPPU-
SED OLID 5. JA 12. MAIL.

FILMIKLUBIS tutvustati 10. mail
Itaalia filmikunsti. Oli programm
nõukogude filmiklassikast.

ROCKIKLUBIS tehti lühitulevaade
levimusiikapäevadest «Tartu 83».
Külaskas oli ERKI-SVEN TUUR.

NOORTE ABC semestri viimane
üritus oli 11. aprillil Glehni lossis.

INSTITUUDI AIANDUS-
KOOPERATIIVIS «TIPI»
LAITSES ON VEEL VÕI-
MALIK SAADA MAAD.
AVALDUSED TUUA
20. MAIKS
A/U KOMITEESSE.

NIH MINDI VÕIDUPÜHA RAHVAMATKALE!

TÄNA LEHES:

- * AIDAKE! UPUME! —
2. lk.
- * APRILL! APRILL! —
2. lk.
- * KOMSOMOLI-
PROBLEEMID — 2. lk.
- * VANASTI — 3. lk.
- * ÜLE TORU HÜPPAMI-
SEST — 4. lk.
- * PURE ISE — 4. lk.

MILLET ALATA

konni see erineb. Millised sektorid tõesti peaksid olema ja millised mitte? Keda valida büroosse? Büroo liige ei tohiks olla seotud muu ühiskondliku tööga. Arvan, et kaadrit peaks jätkuma. On loomulik, et büroodes tegutsevad ideoloogia-, kultuurmassilise töö-, õppe-teadustöö jt. sektorid. Aga näiteks EÜE sektor? Meie arvates teaduskonnas EÜE sektor pole vajalik, kuna selle töö katab 100% instituudi komsomolkomitee EÜE sektori tööga. Tekkis mõte, et mitmed ametid büroos võiks ühendada kursuse organisatori omaga. Teatavasti kuuluvad büroosse kõigi viie kursuse esindajad. Nende ülesandeks on olla vahendajaks teaduskonna komsomolibüroo ja vastava kursuse vahel, levitada infot ja pääsmeid ning tegelda muu jooksva asjaajamisega. Et kursuse organisatori amet pole väga koormav nagu mõne sektorigi oma, tekkiski mõte neid ühendada. Näiteks II kursuse organisator tegeleks EÜE alase tööga, III kursuse inimene oleks «TP» korrespondent jne. Asi on ju tegelikult büroo optimaalses koosseisus ja selles, et igal liikmel oleks kindel ülesanne. Selline ülesanne, mille täitmist saab kontrollida. Asja uurides jõudsiime kurvale järeldusele, et mitmedki ametid büroos on formaalsed. Näiteks olmesektor. Ühiselamutega tegelevad ju majanduskogud, kommandandid, rektoraat, parteibürood, ametiühing jt. Olme-probleemid on küll igaveselt teravad, kuid üks kõrvaline isik ei suuda midagi ära teha. Lahenduse leidsime I ühiselamu majavanema valimises büroosse. Tal on kindel ülesanne —

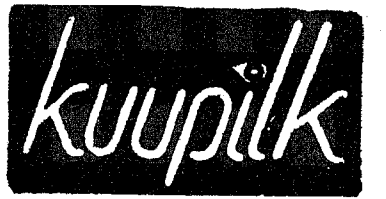
vide tegetsema panna, on suur oskus. Aga komsorgid tuleb tööd tegeta panna. Tavalisel kommunistlikul noorel tekib kohe tõrge mingiks tööks, kui ta näeb, et isegi komsorg ei tee midagi. Mida te minult nõuate? Tekib ka halvustav suhtumine komsomolifunktsionääridesse. Seda aga ei tohi lubada, sest tööd ju tehakse, aga tihti sellest lihtsalt ei teata. Hea meelega loeksin instituudi ajalehe veergudelt humoorikat kokkuvõtet toredast rühmapeost (rebaseklõõmine, ekvaatoripidu, märgipidu jne.). Veelgi toredam on aga kuulda mõtteid teaduskonna elu mitmekesisistamisest. Ühtegi head ettepanekut pole kunagi tagasi lükatud. Näiteid on palju, kasvõi vastlapäev, ühiselamutevahelised spordivõistlused. Üritus on juba ette õnnestunud, kui selle vastu tunneb huvi ja teeb ettevalmistusi suurem hulk inimesi. Iga teaduskond peaks aasta vältel korraldama ühe ületipilise ürituse (nagu seda on majandusteaduskonna vastlapäev). Võib ju tähistada vastlapäeva, korraldada mälumäng, pärast esimest sessi pidada loosiõhtuga meele esmakursuslasi jne.

MILLET IKKAGI ALATA?

Pakun välja järgmised mõtted:

- 1) maksuvõlgnevuste likvideerimine (jooksvalt)
- 2) konkreetne tööplaan
- 3) teaduskonna atribuutika väljatöötamine
- 4) komsomolitöö avalikustamine (fotograaf ja kunstnikud, kirjutajad)
- 5) koostöö teiste büroodega, instituudi komsomolikomiteega
- 6) kaadri valik
- 7) traditsioonilised üritused teaduskonnas.

TOOMAS RIHVK, EE-83

APRILL!

Nimetus ka kuidagi imelik — aprill. Hakkad kahtlema. Aprill! Siga lendab. Aprill! Nii ta on. Kausis kevadkuu. Aprill!

Võib-olla ilmast rääkida. Aprillil olid ilusad soojad ilmad. Sadas lund. Kõlab nagu iidne rahvatarkus: kui kukk sõnnikuhunniku otsas kireb, siis tuleb ilma muutus või ilm jääb samaks. Ennegi aprillis ilus ilm olnud. Ennegi lund sadanud. Raske on sellega kedagi üllatada. Linnud siristasid ja siristasid praegugi. Tõepoolest. Leevikesed sõid aga õunapuude pungasid. Ning tuvid Laia tänava nurga peal. Otse pähe! Aprill! Kapriiside kuu!

Peab märkima, et möödunud kuu oli rikas suurte sündmuste poolest. Käisime teatris, kalal ja pulmas. Eriti tõstaksin esile kuu viimast päeva, mil andsin VERD. Näpu otsast. Pool kuud valmistusin selleks katsumuseks.

Meenutan sügava soojusega tunde, kui seisin järjekorras «Laste Maailma» kõrval asuvas aianduskaupluses, et osta nui-kapsa, pekingikapsa, rooskapsa, punase peakapsa, patissoni ning kabatšoki seemneid. Omandasin meeldivas asjalikus seltskonnas kui mitte põllumajandusliku kõrghariduse, siis keskerihariduse kindlasti. Diplomitöö jääb ilmselt sügiseks, nui-kapsa koristamise aegadele. Kasutan juhu-ust, et kutsuda kõiki tollel päeval järjekorras seisnud häid sõpru esimesele kokkutulekule.

Tänavu oli hea sinililleaasta. Metsaalune lausa sinetas. Võta ainult viikat, tõmba paar lahedat kaart ning viiskümmend kopikat kimbu pealt peos mis peos.

Koer muutus ka kuidagi imelikuks. Käis rahutult ringi, kollistas ketiga, ei lasknud magada, haukus ja ulas. Perenaine ütles, et ärge me unustagu õhtu süüa andmist. Lõikasingi hea jupi «koera rõõmu», lisaks peoga leivakoorukesi. Viisin kausiga kuuti ja ennae, kaks kausitait «koera rõõmu» ees ootamas. Ei söö! Imelik. Arvata-vasti haige! Aprill! Loomade töö-bistumise kuu.

Mäletan imeilusat päeva, vist 24. aprill. Ja veelgi imeilusamat õhtut, mitte ainult sellepärast, et sääski ei olnud. Olime just vanaga arooniapöosa ühest alanurgast teise nurka ümber istutanud, kui tuli naabrimees, vist kätse laenama. Jutt ei tahtnud lõppeda. Siis tuli teine naabrimees. Nõjatusin labidavarrele. Päike loojas. Idüll. Rääkisime Tšuktsimaast ja kasvuhoonete konstruksioonidest. Naersime. Pärast tuppä minnes oli juba päris pime. Aprill! Väravromantika kuu.

Süstavõistlus Väana jõel. Al-guses ei saanudki kohe aru. Jalutasime metsa vahel. Villista-sin. Vahtramahl oli juba kinni. Parasjagu jahe ilm. Äkki vaata-me, üks süst sõstas mööda jõ-ge. Kah veidrikud. Jäid võssa kinni. Ukerdavad. Näe number ka selja peal! Veel kummali-sem. Teinegi! Ja sõudjaid kogun-es üha rohkem ning rohkem. Järgmisel päeval lugesime aja-lehes, et elasime kaasa suurele spordisündmusele. Aprill! Spor-d'kuu.

On aga tavaks öelda, et uduse ilmaga rongiaknast kaugele ei näe ja porisel pinnasel puid lõh-kuda ei maksa. Peab kõnelema hoopiski tähtsamatest sündmus-test: aprillis toimus palju osa-võturohkeid ning huvitavaid üliõpilasuüritusi. Aprill! Tuden-gite aktiivsuse kuu — aprill!

Ainult naljamehed käisid nukralt ringi. Kõnitsin ühelt ge-niaalselt puändimeistrilt, miks ta mossitab. Selge, ülemaailm-set naljapäeva, 1. aprilli lühen-dati tervelt ühe tunni võrra. Vana nali.

ENDEL SARAPUU KO-81

Taoline küsimus peaks ker-kima iga teaduskonna komsomolibüroo eite. Igal aastal küll lahendatakse mõni varasem probleem, kuid kerkib ridamisi uusi. Et tean põhjalikumalt ainult ehitusteaduskonna komsomolite, siis arutlen sellest lähtuvalt.

Esmalt distsipliinist. Sügissemestri esimesel komsomolibüroo koosolekul oli kohal vaid seitse inimest viieteistkümnelt. Ilmselt vähevoitu. Distsipliin on iga süsteemi aluseks. Sellest otsustasimegi alata. Eelkõige kõrgen-datud nõudlikkus enda ja alles siis kaaslase suhtes. Otsustasime, et kui büroo liige aastas puudub koosolekult põhjuseta üle nelja korra, siis heidame ta büroost välja koos karistuse kandmisega arvestuskaardile. Võtte vastu vaielda, et karista-me rangelt. Holatuseta arvestus-kaardile. Büroosse valitakse ikkagi aktiivsed, ennast positiivselt näidanud inimesed. Neile aga ei tohi teha mingit hinda-alandust. Muidu tekib omapä-rane paradoks. Näiteks endine instituudi komsomolisekretär Urmas Hiiregi kurtis juhtumeid, kui üliõpilase ÜLKNÜ-st välja-heitumist arutati instituudi kom-somolikomitees, aga teaduskonna büroo oli karistanud sama üli-õpilast suulise noomitusega.

Teaduskonna komsomolibüroo struktuurist. Instituudis teadus-

OLI TORE ERIALA-ÖHTU — NAGU IKKA!

Laupäev, 9. aprill. TPI uus klubi ja TM erialaõhtu.

Sissejuhatus: TM III kursuse üliõpilased jõudsid klubisse, et teha viimaseid ettevalmistusi erialaõhtu edukaks kulgemiseks. Ohus oli püssirohtu — rohelise linoleumiga kaetud põrandalt vaatas vastu ei rohkem ega vähem kui söökla nädala menüü, lisaks üht-teist klubi-õhtutest. 60 minutit ja 0,5 hektarit põrandat oli puhtaks pühitud.

Peagi said ka laud seatud — kaetud ning hakati vastu võtma küllalisi: kateedrijuhataja J. Fominõh, dekaan J. Toomaspoeg, õppejõud J. Tamberg, T. Randla, E. Kalle ning endised TM-kad professor M. Habakukk, autotinspektiooni töötaja K. Teiter ja mitmed teised.

Õhtu algas. P. Pinna nimelise Rahvateatri ansambel «Uniform» lasi oma esimese loo lah-ti. Trummi- ja kitarrisoold pörksid kolmekordselt uue klubi metalsetelt konstruksioonidelt, pannes I ühiselamu ak-naklaasid kiirremana ning kohal-viibijad närviliselt toole keeru-tama. Korraldajate hulgas tek-kis äkki üheaegne vajadus kõi-ki minna. Sinna nad jäidki. Mõ-ned kauemaks, mõned vähe-maks, liikudes aeg-ajalt ka lau-dade vahel, pakkudes kohalvi-bijatele kokteil ja täiendades morsivarusid.

Kui õhtu ametlikuks avami-seks anti sõna kateedrijuhata-jale J. Fominõhile, oli saallis üsna vähe rahvast, sest korral-dajad TM III kursusest polnud ikka veel kõrgist väljunud. Nu-ta või naera — korraldajad moodustavad viiendiku õhtu osavõltjatest. Lisaks õppejõud ja küllalised, ülejäänud üheksa õp-perühma arvele jäi napp kuus-kümmend inimest...

Aga kateedrijuhataja ja de-kaan rääkisid eriala tänasest päevast. Huvitav oli. Ning kui

oma tudengimuljeid ja kogemu-si töös juba kõrgharidusega spetsialistidena hakkasid jaga-ma lõpetanud M. Habakukk, K. Teiter ja S. Golubev, tulid isegi korraldajad kõrgist välja.

Jutud räägitud, kehad kinni-tatud, keeled kastetud — asuti tantsu kallale. Esimene paar keerles suisa silmarõõmuks, teine demonstreeris lausa klassi... ja ega suurt rohkem kedagi põ-randale saadudki. Noormeestel tekkis äkki vajadus lakke vah-tida, neid näppisid toolide käe-tugesid, pilludes vargsi kavale-ride poole.

Veel korra oli saallis elav-nemist — seda siis, kui kuuluta-ti daamide valik ning kost-ma hakkas tibutants. Kuid see oli ka kõik. Mida edasi, seda rohkem hakkas suurenema kõõ-gisolijate arv. Saalisviibijad eelistasid kõrvatrumminahkade komposteerimisele värskes õhus jalutamist.

Viimase loo väljakuulutamise hetkel oli saallis 13 inimest: neist 6 lakkusid otsekohe, 4 jäid tant-sima + kateedrijuhataja, 1 õp-pejõud ja 1 lõpetanu. Kõige kõ-verma kuulmisega õhtulviibijad olid selgunud.

Lugu lõppes, pillimehed panid pillid kottli, kõrgist väljus küm-mekond korraldajat ja asusid usinalt jääke koristama. Sai kuulda naeru, laulu — nüüd juba normaalses detsibellides, lõbus oli koristada. Kuigi nõu-depesija jäi tulemata...

Kuid mis sellest kõigest rää-kida, tuleb lõpetada kombeko-hase lausega — OLI TORE ERI-ALAÕHTU!

AIVAR POHLAK, TM-61

AIDAKE! UPUME!

... Heal lapsel mitu nime. Nii ka temal: käimla, WC, tualett, «veits», klosett, kemmerg, sita-maja, väljakäik... Kõiki sõnu kirjakeeles ei kohtagi. Ent jät-kem vaheläbi ja nimetagem asju nii nagu nad on. Viisakus-piire jälgides võime teda ka «võakseks nurgakeseks» kutsu-da, kuid arvestades seda, mis seal tegelikult ikka toimub, siis lihtsalt — peldik. Tudengite igapäevases kõnepruugis esineb sellekohaseid termineid kind-lasti veel rohkemgi.

Suhtumine «heasse lapsesse» on aga sootuks hoolimatu. Ilme-kaid näiteid leiame meie ühis-elamutes Akadeemia teel. «Jäl-le need ühikaprobleemid», võib mõni linnas elav lugeja nõr-di-nult mihhatada. Jah, tõepoolest ega kirjutamisega neid igavesi probleeme ei lahenda. Aga pa-lun, tulgu see kodust-käija-tu-deng meie ühikasse. Mis ta siis ütleb? Võib-olla saab suure ela-muse ja suutäie naerda. Naeru-taju kaob kohe, kui veeta üh-ikase terve õhtu ja vajaduse kor-ral otsida maja üheksast peldi-kust ühte kasutamiskõlblikku. Nii mõnelgi ühikaelanikul on ilus unistus: kodune soe käimla, puhas, pildid seinäl, mugav istuda, hea lehte lugeda... Sam-mal ajal keegi teine lagastab ühikapeldikut, kuidas saab. Mõ-ni ühikatudeng aga ütleb nii: «Mina ei käigi meie peldikus, kuna seal on alatasa võimatu olukord. Hommikuti siendan oma asjad koolis ja õhtuti töö juures või linnas.» Seegi tudeng on ometi meie hulgas.

Koristajatäididele au ja kiitus. Hommikul kõik läigib puhtu-sest. Aga juba pärast koolipäe-va lõppu pole enam võimalik üle peldiku ükseläve astuda. Eriti hull on seis pühapäeva õh-tul. Ka tütarlaste poolel. Koris-tajatädi: «Mis siin käimlate la-gastamisest rääkida. Mõni mees kuseb ka koridorinurka.»

Nurisetakse, et kloseti veesur-ve on väike, et potte vähe, et ujukid on korras ära, et korgid on kadunud ja teab veel, mis nupud-jupid puudu. Kui paljud

aga vaevuvad üldse vett peale tõmbama? Vist on see tegevus liialt häbitväärne või liig raske. Jääb mulje, et tudengid on unustanud mõiste «vett peale tõmbama» algse tähenduse ja seostavad seda hoopis eksami-mitega.

Kommandandid ja santehnikud teevad omalt poolt kõik vajali-ku. Aga meie ise? Komandant: «Õnneks meie, kommandandid, ei ole kohustatud tualettruumis korda pidama. Tudengid on nii vanad küll, et peaksid omadega hakkama saama. Kui aga kloseti-potte lõhutakse (huvitav, miks?) peavad meil uued varuks olema. See on peaaegu võimatu, kui kuu aja jooksul kolm (!) potti hakkama panna. Nn. peldikuprobleemi on arutatud ka rektoraadi koosolekul.» Kuid mida see kõik muudab, kui tu-deng, tähtudes vanasõnast «mõi-sa köis...», juhindub ikkagi põ-himõttest: ühika peldik — las uputab. Vaid vähesed mõtlevad teisele ütlusele: peldik peegel-dab peremehe palet.

Loo moraal? Puudub. Järel-dused tehku igaüks ise. Aga vaevalt see olukorda muudab (roojas sa elad ja sinna sa jää-d'ki).

Või võidab keegi vastupidist?

IVO EINMAA III ühikast

VANASTI

Retro on moes. Moe pärast minnakse või arust ära. Minevikumardajad uhkeldavad sellega, et peavad kinni paganausu (lad. k. «pagani» — külaelanikud, maakad. Nii nimetasid judaistid ja kristlased teiseusulisi, peamiselt maal elavaid hõimuusundite pooldajaid. Hiljem kiriklik-halvustav mitteusklike nimetus. Etnograafias: primitiivsete (politeistlike) usundite järgijad.) kommetest. Nii peetakse rahvakalendrit eesti paganluse kehastuseks ja vaimsuse etaloniks. Sellest kirjutatakse kalendrisabades. Andresepäeva ja vanarahva pühadekombeid levitatakse aru andmata, mida need tegelikult tähendavad. Argiteadvus paneb ühte patta pea kõik, mis olnud «vanasti» ja mida teinud «vanad eestlased» alates meie paikkonna asustamisest (VIII aastatuhandest e. m. a.) kuni sotsialistliku revolutsioonini välja. Ent sellesse aega mahub kolm erinevat ühiskondlik-majanduslikku formsiooni kiviajast monopolistliku kapitalismini.

Ürgkoguajaliku aja tavadeid meie aladel ei teata õieti midagi. Vanimate, keskmise kiviaja asukate (Pulli ja Kunda Lammamäe leiud) etniline kuuluvuski on teadmata. Nooremal kiviajal levisid meie alal arvatavasti balti (läti—leedu) hõimude eellased (venekirveste kultuur). Läänemeresoomlaste eellased asusid siia nähtavasti III aastatuhande keskelt e. m. a. Ja alles I aastatuhande keskpaigaks (rauaajaks) kujunesid neist eesti ja liivi hõimud. Meie kauged esivanemad nimetasid endid veel I—II aastatuhande vahetusel maakondade järgi virulasteks, järvalasteks, ugalasteks jne. või «maarahvaks», s. t. kohalikuks rahvaks.

Rahvusliku eneseteadvuse koidikul arvati, et nagu tuntud kultuurrahvastel, nii pidi ka «maarahval» antiikmütoloogia taoline jumalate riik (Vane-muine, Ilmarine, Lämmeküine) olema. Tegelikult polnud eesti hõimudel riiki kuni XIII sajandi

alguseni. Valitses paikkondlik iseseisvus, maakonnad olid vaid lödvad hõimühendused. Maise riigi puudumise tõttu ei saanud olla kujutusi ka taevariigist. Meie esivanemad olid tollal veel animalistid, välja arvatud vähesed ülikud, kes olid naabermaadest ristiusu vastu võtnud.

Eesti—Läti alad olid sellal Euroopas ühiskondlikult arengult kõige mahajäänud. See on üks põhjusi, miks peale määskombeid näitavate esemeleidude on selle perioodi tavadeid ja uskumustest vaid kolm lühiteadet. Novgorodi kroonikas kõneldakse tšuudi (eesti, läti või liivi?) larga ennustamisest (a. 1071); Araabia geograafi Id-risi 1154. a. valminud maailmakaardi seletuses on nimi Kolu-van (arvatavasti seostub hiiuga Kalev); Taani ajaloolase Saxo Grammaticuse teoses «Gesta Danorum» («Taanlaste teod») kirjutatakse, et barbarid (eestlased) laulnud ja tantsinud ööl enne lahingut Ölandi saare rannikul 1170. aastal. Alles Läti Henriku kroonikas on eesti hõimude elust rohkem juttu.

Naabermaades valitsesid juba feodaalsuhted ja olid kujunenud riigid. Arenes tehnika ja ehituskunst, loodi tähestikud ja kiri.

Polnud siis imestada, et enamarenenud feodaalriigid meie mahajäänud alasid kergeteks saagiks pidasid. Pealegi õhutas neid tagant võimas katoliku kirik. Mahajäänud maade lülitamine üle-euroopaliku evolutsiooni toimus barbaarsete vahenditega.

Meie alade vallutamine ordu-rüütli poolt, rahva vägivaldne ristiusustamine ja orjastamine tekitasid XIII—XV sajandil murrangu eesti hõimude vaimses kultuuris. Seda kajastab ka folklooripärand.

Feodaalkorra (XIII saj. algusest XVII saj. lõpuni) kombestikust on materjale napilt. Juhuslikke kirjapanekuid leiame XVII sajandist alates, kui mõned luterliku kiriku pastorid rahva ebausku kirjeldasid.

Meie rikkalik rahvaluulepärand on kirja pandud alles mõ-

dunud sajandil kapitalismi arenguga seotud muutuste tagajärjel. Kujunes eesti rahvus, tõusis rahvuslik eneseteadvus. 1788. aastal ilmus J. Hurda rahvaluulet koguma ärgitav üleskutse «Paar palveid Eesti ärksamaile poegadele ja tütardele». Materjali tuli kokku üle ootuste palju. Kirjapandu hõlmas vanemate inimeste mälestusi, mis ulatusid põhiliselt möödunud sajandi esimesse poole — feodaalsuhete lagunemise ja kapitalistlike suhete tekkeperioodi. Selle aja kohta sobis tollal epiteet «vanasti» ülihästi. Kujundas ju kapitalistlik industrialiseerimine ja urbaniseerimine XIX sajandi teisel poolel kiiresti ümber eesti rahva traditsioonilise, kaua püsinud sotsiaalse struktuuri. Levisid tööstuslikult uutemoodi toodetud tööriistad ja tarbeesemed. Linn hakkas üha enam mõjutama maad. Ajaloodoktor Ea Jansen märgib möödunud sajandi teise poole ja käesoleva sajandi alguse eesti talurahva kohta: «Ei kõheldud, näiteks, kasutamast vabrikus toodetud (meie meelest) inetuid plekknõusid oma-tehtud ilusate puunõude asemel. Niisamuti levisid uued riidesordid ja tavad, harrastused ja meelelahutusviisid.»

Linnaliku ja saksalise sissetung tekitas kontrasti olnu ja kujuneva vahel, samastas eestlasliku maamehelikuga, sellega, mis vanasti olnud. Moodi läks mineviku idealiseerimine. See kajastas baltisakslusevastast, hiljem ka venestusevastast rahvuslikku meelelaadi.

Argiteadvus kaldub vanarahva kommete iidsust üle hindama, milleks vahel annavad pinda ühekiilgised kirjutusedki (eriti nende kalendrikommete ja uskumuste kohta, mis kirikutraditsioonist erinesid).

Olgem siis tagasihoidlikud puhtpaganlike pühade propageerimisel, ehkki oletuste hulgas on põnevaid ja fantastilisi.

KUULO VIMMSAARE

REISIJUTTU MAALT JA MERELT

KUUBA—GUADELOPE—KANAARI SAARED—
TUNEESIA—KREEKA—TURGI

ENNO TAMMER

Tibab vihma. Uduatab. Alla jääva linna kontuurid ähmastuvad. Lippame vihma käest bussi. Akropol jääb endiselt pilku püüdma.

Ateena on muinsuste linn. Kõik vana on sujuvalt lülitunud nüüdsesse linnapilti. Tundub juba otse loomulikuna, et paari reklaamplakati vahelt vaatab sind mõni nimetu muinsus, saadik ennemuistsetest aegadest.

Näeme ära uue ehitatava spordikompleksi, mida rajatakse, mõeldes sellele, et ehk antakse Ateena korraldada olümpiamängud (oodetavasti siis, kui I ametlikest olümpiamängudest möödub 100 aastat). Kaasaegne spordikompleks tuleb merest laenatud alale. Et maa on eromandus ja väga kallid, leidis valitsus rentaabliima olevat teha merest maad juurde.

Oleme tagasi Pireusis. Vaba aeg. Lakkamatu liiklusvool. Siin pead ise enda eest väljas olema, mitte ootama maagilist rohelist tuld. Reklaam. Reklaam. Lõputu hulk erapoekeksi, kus peremees ja müüja ja koristaja ühes isikus kummardab ette ja taha, et sa ainult ostaksid. Aga sadamalinna on kõik marukallis. Iga viie sammu tagant komistad kioski otsa. Sellisest putkast võid endale koos ajalehtedega osta transistortorradio või fotoaparaadi või kui tahad, peotäite kaupamähistusi või ka riietusesemeid. Rääkimata puid-padist nagu võtmehoidjad, sulepead, mänguautod, piltpostkaardid.

Õhtul kohtusime Kreeka KP noorsoo-organisatsiooniga (kreekakeelne lühend KNE). Kuigi Kompartei on legaliseeritud, on kommunistidel raskusi ruumide leidmisega. Nii toimiski kohtumine mingi poe ülakorrusel paiknevas madalasaalis.

Aleksandri vahendusel teostus küsimuste-vastuste õhtu. Tekkis avameelne ning üksteisest arusaav ja mõistlik õhkkond. Kreeka noormehe huvitas, kuidas meie maal suhtutakse sõjaväekohustusse. Nemaad kui noored kommunistid ei taha teenida kapitalistlikus armees. Väga peenetundeliselt vastas noorte kreeka meeste küsimusele meie poole esindaja, kruuzi direktor, ülelülidulise ehitusmaleva komandöri asetäitja V. Nazarov. Kõigepealt selgitas ta neile kahe armee — Kreeka ja Nõukogude Liidu — erinevaid olemuslikke jooni, mille pinnalt lähtuski Kreeka noormeeste küsimus. Siis rääkis Nazarov sellest, et Nõukogude Armees sisuliselt ei muuda midagi noormehe elus, kui siis ainult karastab teda, annab edasiseks eluks teadmisi. Kreeklased huvitusid veel Nõukogude noorte probleemidest, meie haridussüsteemist, teenimisvõimalustest. Ja veel nii suure huviaga, et neilt ei jõudnudki midagi pärida.

Soovisime noortele kommunistidele edukat võitlust ning istusime bussi. Meelde on jäänud Aleksandri sõnad, kui ta selgitas, miks meilt nii palju pärti. «Nad ei tea praktiliselt mitte midagi. Nad otsivad ise, võitlevad oma ideaalide nimel, kuid teie maa eeskujud terendab neil kogu aeg silme ees. Sellepärast ongi nad huvitatud igast informatsioonist, mis saavad Nõukogude Liidu kohta. Muidugi, praegune kohtumine oli ju võimalus saada teavet otse inimestelt, kes Nõukogude Liidus elavad ja kommunismi ehitavad. Aga pidage meeles, et teil ei ole õigust eksida. Teie olete esimesed. Kõik teised, ka Kreeka kommunistid ja kommunistid jõuavad teie järgi.» Meil pole õigust eksida. Lause, mis on lahkumiskäepigistuse eest. Egeuse meri kannab meid kodumaale lähemale.

CHANGE! CHANGE!

5. märtsi hommikul lõhnas Istanbul Eestimaa mai järele. Türgi auaäärsemas ja rahvarikkamas linnas andis koduigatsus endast valuliselt märku. Kodu istudes tundub Istanbul olevat kuskil seitsme maa ja mere taga, hirmus kaugel. Aga siis näis, et Eestimaa ja kodu on peaaegu et siinsamas, ainult mõne samm kaugusel. Nii saidki Türgimaast ja türklastest eestlaste lähedased naabrid.

Istanbul (endine Bütsants, Konstantinoopol) paikneb Bosporuse väina mõlemal kaldal. Suurem osa linnast jääb Bosporuse läänekaldale, Traakia poolsaarele (Euroopa pool), millesse lõikub Kuldсарve laht. «Latviija» viskab end ankrusse läänekaldale. Laevaseltskonna esimesed sammud Türgimaa pinnal astutakse Istanbuli Euroopa poolele. Kuid mitte kaua.

Bussid on juba ees ja läheb sõiduks üle Bosporuse, et pörutada jalaga korra vastu maad ka Aasias. (See tähendab, et viiest maailmajost oleme oma reisi jooksul käinud neljas.) Kihutame avaral sillal, mis ühendab Istanbuli kaht osa. 1560 meetri pikkune sild on valminud 1973. aastal. Kõik kõigi juurdekuuluvate teedega ehitati seda silda viis aastat. Ehitajateks rahvusvahelised firmad. Praegu on sild liiklusvahendite all lookas. Giid kinnitab, et plaantsetakse rajada ka tunnel, sest sild ei pidavat varsti enam liiklustihedusele vastu saama. Loomulikult on silla ületamine tasuta.

Aasia poolel ootab meid Jambul Hill (männi mägi). Jambul Hill mõjub stiilse pargina: muru on korralikult ära pügatud, roheliste põndakute vahel looklevad puude-põõsastega ääristatud jalutusteed, marmorist istepingid. Giid: «Siin püütakse edasi anda 18. sajandi olustikku.» Viipab siis käega. «Ka see kohvik tuleb 18. sajandi stiilis.» Ah, soo, see ümmargune punaka katusega valge maja on kohvik. Kaeks sisse. Rohke ornamendikaga aknad lubavad tahtmise ellu viia. Paraku pole kohvik seest veel valmis. Päike helgib taevas, aga all on udu Aasia poole elamise endasse mässinud, lastes tabada vaid majade katuseid. Kuid paistab teletorn, vägagi tallinlik. Koduse mai järele lõhnab rohi kutsus paljajalu ringi lippama.

Jätkub

PERSONAAL- NÄITUS

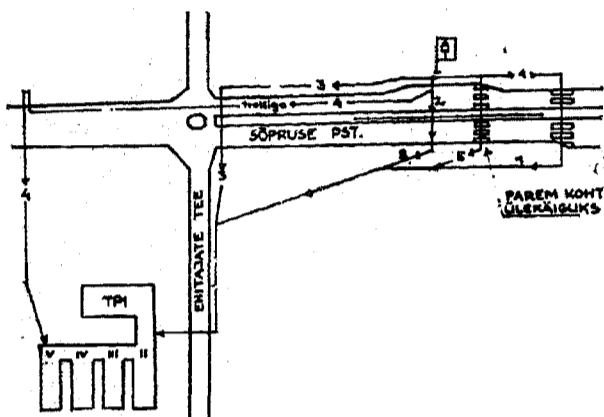
21. aprillil täitus 15 aastat instituudi kujutava kunsti rahvaülikoolil. Seda sündmust pidulikustas instituudis aastaid töötava kunstniku K. Sanderi esimese personaalnäituse avamine fuajees. Meil on harjutud nägema väljapanekuid teadlaste uurimistöödest, on muutunud tavaks maali- ja graafikanäitused. Esmakordselt olid aga eksponeeritud oma kollektiivi liikme, professionaalse kunstniku nahkehistööd. Tagasihoidlikus värvigammas, aga väga kaunites peentes toonigradatsioonides on loodud kujult ja suuruselt varieeruvad laekad, karbid, leidlikult kujundatud moodsad ehted jm. Avamise puhul ütles südame-likke õnnitlussõnu kujutava kunsti rahvaülikooli rektor, õppeprorektor B. Tamm. ENSV Kunstnike Liidu poolt tõi tervituse kunstiteadlane J. Hain, lilli ulatati mitmete kateedrite esindajate poolt. Kõigi ühise soovina jäi kõlama: palju õnne ja õnnestumisi edasiseks loomingu- liseks tööks.

ELFRIEDE MÄGI

ÜLE TORU HÜPPAMISEST

VARIANT	1	2	3	4	5
II KORPUS	5.49	4.56	5.46	5.56	5.16
III	6.09	5.16	6.06	5.36	5.36
N	6.29	5.36	6.26	5.16	5.56
V	6.49	5.56	6.46	4.56	6.16

Mõned nädalad tagasi paigaldati Sõpruse puistetele Ehitajate tee bussipeatuse kõrval sõidusuundade eraldusribale toruplire, mis sunnib jalakäijaid

sõiduteed ületama tähistatud ülekäigukohas, paarkümmend meetrit harjumuspärasest linnapool. Et harjumuse jõud on suur, näitab fakt, et paljud ti-

pikad (lisaks tudengeile ka mõned õppejõud ja teenistujad) peavad paremaks vana ületuskohta, täiendades seda toru ületamisega. Meelituseks on ka plaattee, mis nimetatud kohast otse peahoone poole suundub. Paraku ei meeldi selline teeületamisvorm autojuhtidele ja liiklusinspektoreile ning pahandused on varmad tulema. Ka liiklusõnnetus on nimetatud kohas aset leidnud.

Kui palju me siis tegelikult aega kokku hoiame, ületades tee vales kohas. Selle selgitamiseks aitavad teede-ehituse eriala tudengid läbi viia väikese katse, mille tulemused on esitatud tabelis, variandid aga joonisel. Olgu lisatud, et ühegi variandi puhul pole arvestatud ooteaegu sõidutee ületamiseks.

Nagu selgus, on 4. ja 5. korpusesse kiirustajatel õige sõita trolliga Akadeemia peatusesse ja siseneda 5. korpuse välisuksest. 2.—3. korpuse inimestel näib «üle toru hüppamine» tõe- poolt ca 50 sek. aja kokkuhoidu andvat, ent säärane efekt on väga problemaatiline. Tuleb arvestada ka ooteaega, sest vales kohas ületajale ei anna ükski autojuht teed.

Paraku ei arva allkirjutanu, et kehtestatud liikluskeemi ei anna täiendada. Reeglina paigutatakse ülekäigud erinevate suundade peatustaskute vahele, arvestades tegelikke liikumisi. Seetõttu teen ettepaneku nihutada ülekäiku veidi tagasi Akadeemia tee poole ja paigutada ta peatustasku kaldosale (variant 5), torupiirdesse teha ava ning plaattee paigutada ümber.

Küllap võiks ka TPI nõu ja jõuga parema liikluskeemi kehtestamisel abiks olla. Ehk lõpevad siis ka jalakäijate ja liiklusinspektorite vahelised arusaamatused

Teede ja Liikluse TU labori juhataja DAGO ANTOV

Õnnitleme

KARL KIISLER

60

9. mail oli juubel põlevkivi-keemia ja sünteetilise probleemla- bori osakonnajuhatajal, ENSV teenelisel leiutajal Karl Kiisleril.

1957. aastal lõpetas ta TPI insener-keemiku kvalifikatsiooniga. 1963. aastal kaitses Karl Kiisler edukalt väitekirja tehnikakandidaadi kraadi taotlemiseks, neli aastat hiljem omistati talle vanemteaduri kutse. Nüüdseks on juubilar 40 aastat seotud instituudiga, neist 13 laboratooriumi juhatajana.

Karl Kiisleri teaduslik tegevus on seotud liimvaikude sünteetilise ja kasutusala uurimisega. Tema osavõtul on loodud põlevkivi alküülresortsinide baasil terve rida liimvaike ja liime DFK, mis on juurutatud NSV Liidu rahvamajanduses

ning litsentsilepingute alusel Jaapanis ja Soomes. Karl Kiisleril on 116 teaduslikku publikatsiooni, 36 kodumaist autoritunnustust ja 49 patenti 16 välisriigis.

Töö on toonud Karl Kiislerile ENSV teenelise leiutaja aunimetuse, Nõukogude Eesti Premeia, D. I. Mendelejevi nim. Üleliidulise Keemia Seltsi diplomi, Üleliiduliselt Rahvamajanduse Saavutuste Nüituselt 3 medalit. Teda on autasustatud ka ENSV Kõrgema ja Keskerihariduse Ministertiumi aukirjade ning TPI tänukirjaga.

Soovime juubilarile õnne, jätkuvaid mõttesõnavõtteid ja kulumiskindlust.

Kolleegid laborist

ROBESPIERRE

Prantsuse 1789. a. revolutsiooni suurim kuju Maximilien Marie Isidore de Robespierre sündis 6. mail 1758. a. väikese provintsilinnas Arras'is, omandas oma aja kohta väga hea hariduse ja oli hiljem Arras'is advokaadina väga lugupeetud. 1789. a. valiti ta Artois' provintsi kolmanda seisuse esindajana seisustekokku. Sealpeale tõusis ta poliitiline mõju Jakobiniide Klubi juhina järkjärgult kuni revolutsiooni tegeliku juhini 1793. See aga viis ta järgmisel aastal tapalavale.

Robespierre oli eelkõige revolutsiooni ideoloog, selle põhimõtete ja eesmärkide püstitaja, kelles mõtterikkus ja loogiline distsipliin liitunud teoimise energiaga. Sellisena sõnastas ta ka oma kirjutistes ja kõnedes teravaimal kujul neid üldinimliku hüvangu ideest hingestatud põhimõtteid, mida Prantsuse revolutsioon on püüdnud järelpõlvedele. Neid põhimõtteid on võetud hilisema poliitilise arengu juhisteks pea kogu maailmas.

Allpooltoodud väljavõtted on Robespierre'i 1791. a. peetud kõnest «Mõtete vahendusest».

* Mõtlemisvõime kõrval on võime oma mõtteid endataolis- teile edasi anda üheks parimaks tunnustuseks, mis eraldab inimest loomast.

See on ühtlasi ühiskondlikkus olukorras viibiva inimese kutsumustähis, see on ühiskonna side, tema teostusvahend, ainus tee tema arenguks täiuse poole, selle võimsuse, vaimuvalguse ja

õnne saavutamiseks, milleks inimkond on võimeline.

* Kuidas saaks seletada uskumatut tõsiasja, et paljud miljonid on rõhutatud üheainsa poolt, kui selle põhjenduseks poleks äärmiselt teadmatus ja nürimeelne loodus, milles nad manduvad.

* Terve inimkond, see inimestele antud võime eraldada head ja halba, avaldub selles, et ta kõigi vastandlike mõtete se- gus valib välja ühed ja jätab kõrvale teised.

* Hiilgavad mehed, kelle geenius valmistab ette meie revolutsiooni, on lõpuks meie poolt asetatud inimkonna heategijate astmele. Mis olid nad oma elu- ajal valitsuste silmis? Ohtlikud uuendajad, tüleksin, peaaegu mässajad.

* Oleks absurdne arvata, et arukas ja energiaküllane kirjutis, mis tõendaks, et mingi seadus on hukatuslik vabadusele ja rahva hüvangule, ei avaldaks sügavamalt mõju kui mõni jõuetu ja aruvaene, mis sisaldab vaid sõnavahut selle vabaduse kohta või soovitusid seda mitte austada.

* Seadusi tuleb teha mitte hetke, vaid sajandite jaoks; mitte iseenda, vaid kogu maailma jaoks.

* Vabadus saab olla vaid seal, kus ta võib piiramatult teostada järelevalvet nende käitumise üle, keda ta on relvastanud oma võimuküllusega.

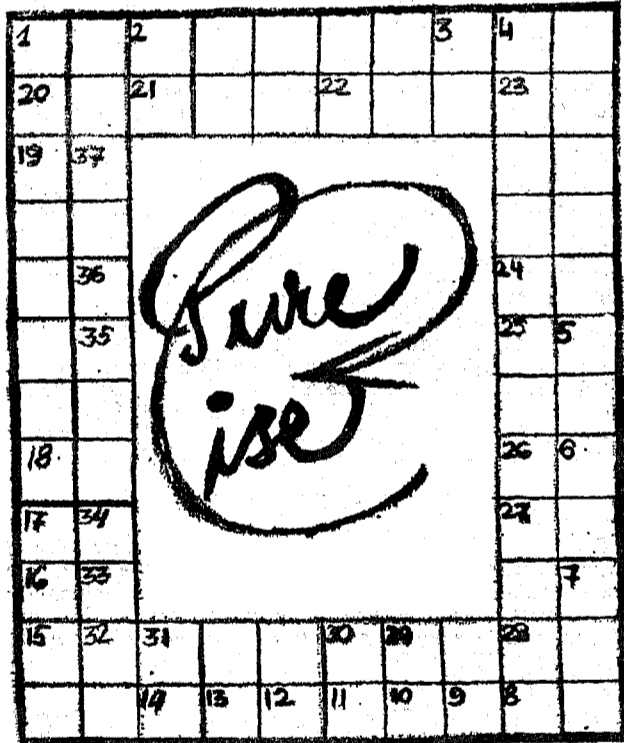
TÖNU TOMBERG, AK-41

Avaldame kaastunnet rüh- majuhendaja Valeri Tenis- bergile emä SINAIDA TENISBERGI surma puhul.

EK-81.

Avaldame kaastunnet rüh- majuhendaja Aadu Sillajõe- le isa VILLEM SILLAJÕE surma puhul.

KM-81.

1-2. Põllumehe vaenlane ja kirumisobjekt. 3-4. «Minu...» - oli selline konkurss. 5-6. Tuntud nõukogude multifilmi kangelane (eesti keelde mugandatus). 7-8. Rootsi mees, kes teeb laulukesi ja laulab ise neid. 9-11. Kollektiiv, keda võib tihti näha ja kuulata. 10-14. Eesti NSV linnake, kus kaevata- takse. 13-16. Džässlaulude improvisatsiooniline helind (kaasa laul- dav). 15-18. Vend kuuele vennale. 17-20. Lehmalembe putukas. 19-23. Kott, mis naistel alati käepärast. 21-22. Tavaline asi tudengi elus. 22-23. On Sõrvel. 22-27. Mehed jälgivad, kui võimalik. 24-25. Paljutäheanduslik hüüatus. 26-30. Reisisle minnes ei tohi maha jätta. 28-29. Naisenimi (kohtab ka näitlejataride hulgas). 29-32. Lennukite kodu. 31-33. Kombinaat Tallinnas. 33-35. Oli meie aja kangelasel. 34-36. Vanaema küpsetab. 35-37. Tuntud kassinimi. 1. aprillil «Pure ise» õiged vastused: Paremale: 1. Gabrovo 8. Auto 9. Val 10. VTK 12. Bar 13. N 14. Rono 16. Ana 17. Itit 18. Las 19. Lurr 20. Nei 22. Ata. 23. Eneke Alla: 1. Gavriila 2. AU 3. BT 4. Robot 5. Ovaalne 6. Varna 7. Oinas 11. Totu 15. Nire 21. Ie

1. Hillermaa, Rita. Sotsialistlik in- ternatsionalism ja nõukogude patri- otism: Kirjandusnimestik/ Koost. R. Hillermaa. - Tln., 1983. - 23 lk. Ülapealkirjas: Fr. R. Kreutzwaldi nim. Eesti NSV Riiklik Raamatu- kogu.

2. Валодe М. А. и др. Указатель опубликованных работ сотрудников кафедры органической химии и научно-исследовательской лабора- тории диетологии, 1960-1980 / Сост. М. А. Валодe и др. - Рига: РПИ, 1982. - 147 с. В надзаг.: ТПИ, Каф. орг. хим., Н.-и. пробл. лабор. диетологии, Научная б.-ка.

3. ВЛКСМ. Съезд. 19-й Москва. 1982. XIX съезд Всесоюзного Ле- нинского Коммунистического Союза Молодежи, 18-21 мая 1982 г.: Стенографический отчет. - М.: Мол. гвардия, 1982 - т. 1. 1982. 415 с., ил., 32 с. ил., т. 2. 1982. 415 с., ил., 48 с. ил.

4. Нески Кир Назимович. Крат- кий определитель головоногих моллюсков Мирового океана. - М.: Легкая и пищевая промыш- ленность, 1982. - 358 с., ил. - Библиогр.: с. 330 - 347.

5. Советский Союз: Полит экон. справочник / Балбеков, С. М., Вишневский, С. С., Водолаган, В. М. и др. - М.: Политиздат, 1982. - 351 с., ил.

6. Советский энциклопедический словарь: Ок. 80 000 слов / Гл. ред. А. М. Прохоров. - 2-е изд. - М.: Сов. энцикл., 1982. - 1599 с., ил., карт., 5 л. карт.

7. Kenkyusha's English - Japa- nese dictionary of trade and in- dustry/ Ed. by Nituro Fujita, rev. by Saburo Haneda. - s. l., 1981. - XVII, 1161 p. Kaane pealkiri: The English - Japanese dictionary of trade and industry.

Trükikoda «Ühiselu», Tallinn, Pikk t. 40/42. Organ partkoma, rektorata, komiteeta ЛКСМЭ и профкома «Таллинского политехнического института» «Таллинский поли- техник». Типография «Южисазу», Писка, 40/42. Toimetuse aadress: 200026 Tallinn, Ehitajate tee 5, TPI, 3. hoone, tuba 204, tel. 537-261. Aadress redaktsion: 200028 Tallinn, Ehitajate tee, 5, ТПИ 3. hoone, kabineta 204, tel. 537-261.

Tell. nr. 1185 MB-01784 Hind 2 kop.

Vastutav toimetaja G. HAZAK

«TALLINNA POLITEHNIK» «ТАЛЛИНСКИЙ ПОЛИТЕХНИК»